

վայրներ գտնուում և որտեղ այրեր. որտեղ լեռներ և բլուրներ, գետեր և առուակներ, անտառներ և աղբիւրներ, աւազաններ և լճակներ, նաւակներ և նոսեր, մինչև իսկ որտեղ արմաւենիներ և բանաններ. Այս հետաքրքիր քարտէղը շուտով առաջին անգամ լցու կը տեսնէ Գերմանիայում:

* *

Հին Աթենքի յատակադիմը ճշդիւ որոշելու արգիլք է լինում ցայժմ այն հանգամանքը, որ Ակրոպոլի հիւսիս-արևեմտեան առապարին անմիջապէս կից տարիներ առաջ բնակութիւն էին հաստատել Անաֆի կղզուց զաղթած որմնագիրներ և ոչ մի պայմանաւ չեին համաձայնում տեղից շարժել. Յունական Հնագիտական ընկերութեան յաջողուել է այժմ խաղարկութեան միջոցաւ մի խոշոշում ձեռք բերելով յիշեալ որմնագիրների համար մի նոր բնակութեան տեղ գնել. ուր և կը փոխադրուին նորա շուտով. իսկ հին բնակավայրում եկող աշնանից պեղումներ կսկսւեն:

* *

Աշխարհիս ամենահիւսիսային լրագիրն է այժմ Եպիգրեգիմի րեւրբ, որ սկսել է նորերս լոյս տեսնել այդ հեռաւոր կղզու վերայ և որի բոլոր յօդուածներն այդ կղզուն են վերաբերում:

* *

Մի բոլոյիկ ցուցանակն է Ձեռնարկուում այժմ՝ Միացեալ նահանջների հարաւ-արևմտեան մասի և Մեծիկայի համար, որ տեղի կունենայ երկաթուղու մի երկար, սովորականից աւելի ընդարձակ կառքերից բաղկացած, գնացքի միջոցաւ, և յդ գնացքը պետք է ի ամիս ճանապարհորդէ և 16.000 կիլոմետր ճանապարհ կարէ. կանգ առնելով մեծ քաղաքներում: Կառքերի մեջ տեղաւորուած ապրանքները գործարանների ներկայացուցիչների ձեռքով գուրս կը տարուին և վրանների տակ ի ցոյց կը դրուին, աւելի կամ պակաս ժամանակով, նայած տեղի կարևորութեանը:

* *

Քրանսիացի մի բժիշկ իւր նոր հրատարակած ըրօշիւրով հաստատում է, որ օլեանդր բոյսի արտաշնչութենը դիշեր ժամանակ վնասակար է ոչ միայն երբ ծաղկած է այն, այլ նաև երբ տերենին են միայն:

* *

22 տարի առաջ մի կալուածատէր փորձ է արել հարաւային Անգլիայում խալողի այդիներ անկել. Փորձը ցոյց է տուել, որ որոշ տեսակի որմեր յաջողութեամբ աճում են այդտեղ և լաւ արդինք են տալիս:

— առաջաջաջութեան —

ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՄԵԾԻ ԵԹՈՒԹԻՒՆ

→↑↓←

Տ. ԵՐԵՄԻՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՄԵԾԻ ԵԹՈՒԹԻՒՆ

Մայեմբերի Յ-ին, առաւատեան Ժամը 8-ին ի Տէր հանգիւաւ Ս. Էջմիածնի Սինօպի առագ անգամ և Ս. Հոխիսիմի վանքի վանահայր Տ. Երեմիս Արքեպիսկոպոսը: Հանգուցեալ Սրբազնը տիկրացել էր հինգշարթի հոկտեմբերի 30-ին մրտելուց և հետեւեալ օրը մի փաքր տեկիի ծանր գգալով իւրեան, շարաթ օրը հրաւիրել էր Երևանից բժիշկ պ. Յ. Յովհաննիսիսնին Խորհրդի: Պ. Յովհաննիսիսնը ոչ մի ծանր հանգամանք չնկատելով հիւանդի զրութեան մեջ, կարեւոր հրահանդները տալուց յետոյ, պատուիրել էր մի երկու շարաթ տանից գուրս չգրալ: Եւ արդարեարդէն կիւրակէ երեկոյեան հանգուցեալը այնշքան լաւ էր զգացել իւրեան, որ լնդունել էր միաբանակիցներից ոմանց և զիւղից այցելութեան եկածներին, որոնք երկար մնալով զրիթէ առողջացած են համարել նորան և ոչինչ չկատածելով, բաւական ուշ մեկնել են հանգուցելոյ մօտից:

Մահուան առաւատ Սրբազնը Ժամը 8-ից առաջ զարթնելով քնից, ծառային հըրաւակնել է լուացուելու ջուր բերել և անկողնոյ մեջ լուացուելիս յանկարծ ուշադնաց է եղել: Մինչ ծառան յետ բերել էր աշխատում Սրբազնին, ներս է մտնում դեր,

8. Նսայի Արքեպիսկոպոսը, որ և իսկոյն բժիշկի յետեւից մարդ է վաղեցնում, բայց արդեն ուշ էր՝ մի երկու բոտէ միայն մի քանի անգամ ծանր շունչ քաշելուց յետոյ Սրբազանն իւր եղայրակցի զրկում աւանդում է հոգին և վահքի բժիշկը և զեղագործն անմիջապէս հասնելով ստուգում են Սրբազանի մահը։ Այս անսպասելի բօթը անմիջապէս տարածուեցաւ միաբանութեան մէջ և ամէնքն էլ փութացին հանգուցելոյ սենեակը «Հոգւոց» ասելու։ Աւագ լուսարար Գեր, 8. Մակար եպիսկոպոսը յայտնեց այդ մասին վեհափառ Հայրապետին և ըստ վանական սովորութեան Մայր Տաճարից լուսեցաւ «Երրորդի» ձայնը՝ ի նշան սգոյ և տրամաւթեան։

Հետեւալ օրը նոյեմբերի 4-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, լուացման կարգը կատարելուց յետոյ հանգուցելոյն զգեստաւորեցին, դրին գագաղի մէջ և յուղարկաւորեցին գեղի Մայր Տաճարը։ Այդ տիսուր հանգէսը վերջացաւ ժամը 1½-ին։

Ծաշից յետոյ ժամը 3½ եկաւ նրեանի նահանգական գատարանի գատախաղի օգնականը, բերելով իւր հետ մի բժիշկ և հրաւիրելով աեղոյս գաւառական բժշկին, վահքի բժշկին և զինուորազրութեան համար Ալեքսանդրապոլից եկած բժշկին, թոյլառութիւն խնդրեց Նորին Ս. Օծութիւնից անգամահատելու հանգուցելոյ մարմինը, քանի որ մահը յանկարծական էր եղել և կարող էր զուցեալ ազագայում այլ և այլ կասկածների տեղիք առաջ։ Որքան էլ անսովոր էր մի սրբազնազրութաշտօնէի լուացած մարմինը բժշկական անգամահատութեան ենթարկելը, մանաւանդ որ այդպիսի օրինակ առաջին անգամ էր կատարուելու Ս. Էջմիածնի վանքում։ Բայց և այնպէս Նորին Սրբութիւնը՝ ցանկանալով որ ամեն մի կասկած գարատուած լինի, բարեհաճեցաւ հրամայել, որ զատախաղի օրինական սպահանչը կատարուի։ Ուստի և զագաղը եկեղեցուց զուրս բերուեցաւ մօտիկ սենեակներից մէկը և անգամահատուեցաւ։ Բժշկների կազմած արձանագրութիւնից երկեցաւ, որ հանգուցելոյ սիրու ճարպահալուած է եղել և երկու տեղից ճեղքուած։ այսպիսով հաստատուեցաւ, որ հանգուցելոյ մահը որտի պայմու-

մից է առաջ եկել։ Եւ արդարեւ, ամենքին յայտնի էր որ հանգուցելը սրտի բարախում մնունք և շատ անգամ նեղուում էր այդ հիւանդութիւնից, չնայելով նորա խիստ չափաւոր կեանքին ուտել—խմելու մէջ։ Անգամահատութիւնից յետոյ հանգուցելոյ մարմինը դարձեալ տարան եկեղեցի։

Հինգշարթի, նոյեմբեր 6-ին, կատարուեցաւ հանգուցելոյ թաղման կարգը։ Պատարագին էր Գեր։ 8. Մակար եպիսկոպոսը, որ և հանգուցելին օծեց։ Ս. Պատարագին ներկայ էր ազգին վեհափառ Հայրապետը։ Ողջունից առաջ Նորին Ս. Օծութիւնը մի զամրանական խօսեց։ Սկսելով կեանքի անստոյդ լինելուց՝ երեկ կար, այսօր չկայ, վեհափառ Հայրիկը շարունակեց խօսքը 8. Նրեմիա Սրբազանի մահուան յանկարծակի լինելու մասին, թէ ինչպէս նա առաւօտ զարթել է, լուացուել հարկաւ փառք էլ տուել Արարէն։ որ զիշերն անցկացրեց և առաւօտեան լոյսը տեսնելուն արժանացաւ, սակայն հենց այն ժամանակի, երբ արեի լուսոյ ձառագայթները սկսել էին աշխարհու լուսաւորել և կեանք ներշնչել ամենին նորա արել մայր մտաւ։ Սուրանով ստուգուեցաւ Ս. Աւետարանի այն խոսքը, թէ մարդ չզիտէ, երբ կը զայ տանուտերը՝ ի մէջ զիշերի, թէ ի հաւախօսի։ Այսուհետեւ մարդկային գատաստանին զարով, վեհափառ Հայրիկը յիշեց աւետարանի պատուերը՝ մի դատեք, զի մի զատիցիք։ Մարդու գատաստանը մահից այն կողմը չի անցնում։ իսկ մահից յետոյ ամեն ինչ Աստուծոյ գատաստանին կը մնայ։ Ուստի հերիք է, ասաց վեհափառը, որքան զատեցինք Նրեմիա Սրբազանին։ այս դագաղի առաջ ամեն կը քերեր ու ատելութիւն պէտք է, հանգարտուին։ Գալով հանգուցելոյ կեանքին, վեհափառ Հայրիկը յիշեց, որ նա զործել է երկար տարիներ Ս. Էջմիածնի մէջ, հարկաւ առանց սիսակների չէ եղել, քանի որ մարդուս աչքի մէջ շիւղեր և դերաններ կան։ Յետոյ վեհափառը յիշեց, որ 8. Նրեմիա Սրբազանը քսան տարուց աւելի Մայր Տաճարի լուսարար է եղել և անշուշտ այդ ծառայութիւնը Աստուծ առանց վարձատպութեան չի թողնի իրքեւ Սինօքի անգամ ևս նա զործել է,

ասաց վեհափառը, ըստ չափու իւր կարողութեան: Ի վերջոյ Ս. Հռիփսիմէի վանքի մէջ արած շինութիւնները յիշելով, վեհափառը յայանեց, որ կարգադրել է հանդուցելոյ մարմինը ամփոփել նոյն վանքի գառթի մէջ և մաղթելով Աստուածային դժութիւնն ու ողօրմութիւնը հանգուցելոյ համար՝ կնքեց իւր համառօտ խօսքը:

Ողջոյնի ժամանակ վեհափառ Հայրապետը և ապա միաբանութիւնն և ժողովուրդը ողջոյն առան հանգուցելոյ օծեալ աջից և շարունակուեցաւ Ս. պատարազը:

Ս. պատարազից յետոյ հանգստեան կարգը կատարուեցաւ և հանգուցելոյ դագաղը գուրս բերին եկեղեցուց: Վեհափառ Հայրապետը բարեհաճեցաւ յուղարկաւորել մարմինը մինչեւ դարբասի գուռը, ուր առաջին հանգիստը տուին, որից յետոյ Նորին Սրբութիւնը մեկնեցաւ և յուղարկաւորութեան գնացքը ներ. Տ. Սուրբիան Սրբազնի առաջնորդութեամբ հասաւ մինչեւ Ս. Հռիփսիմէի արեւելեան կողմը, ուր պատրաստած էր գերեզմանը: Թաղման կարգը կատարելու միջոցին Տ. Մեսրովի վարդապետը մի խիստ զգացուած դամբանական խօսեց, զրուատելով հանգուցելոյ գործունեւթիւնը Ս. Էջմիածնի բարգաւաճման համար, մանաւանդ հանգուցելոյ տեղապահութեան ժամանակ:

Երեկօմանը կնքելուց յետոյ աշխարհականներից մէկը պ. Աթարեգեան՝ թոյլտութիւն խնդրելով հանդիսապիր Սրբազնից, մի դամբանական կարգաց:

Այս յուղարկաւորութեան հանդէսը վերջացաւ ժամը $1\frac{1}{2}$ -ին և բոլորեքեան հանդիստ մաղթելով հանգուցելոյ հոգւոյն, մեկնեցան Ս. Հռիփսիմէի վանքից և մասնակից եղան Ս. Էջմիածնի սեղանատանը պատրաստած հոգւոյ հացին:

Թաղման հանդիսին Երեանի Տ. Սահանգապետի կողմից ներկայ էր Նորին Պայծառափայլութեան առանձին յանձնարարութեանց պաշտօնեայ պ. Յ. Մելիք Աղամալեանը:

Երեանից եկել էին այդ հանդիսին մասնակիցներ հանգուցելոյ յարգովները և վաշորշապատի ժողովուրդը:

Հանգուցելոյ դագաղի վերայ զրուած էին

հինգ պսակ՝ Երեանի յարգովներից, Սինօղի պրօկուրօր կանչելու ընտանիքից, Սինօղի աստիճանաւորներից, Վաղարշապատի հաստրակութիւնից և պ. Աթարեգեաններից:

→***←

ՅՈՒՅԱԿ ՇԱԽԱՑՅՈՒԹԵԱՆ Տ. ԵՐԵՄԻՆ ԱՐՔԵՊՈԽԱՌՈՂՈՍԻ.

Հանգուցեալ Տ. Երեանի Արքեպիսկոպոսը ընդունուել է Ս. Էջմիածնի միաբանութեան մէջ 1862-ի օգոստոսի 20-ին: Սարկաւագ է ձեռնաղբուել 1863-ի նոյեմբերի 2-ին. կուսակրօնութեան վեղար է ընդունել 1864-ի օգոստոսի 15-ին. եպիսկոպոս է ձեռնաղբուել 1873-ի ապրիլի 21-ին և Արքեպիսկոպոսութեան պատիւ ստացել 1896-ի ապրիլի 3-ին:

Հայրապետական պարգևներից ստացել է վարդապետական ականակուռ խաչ և պնտիկ: Արքայական շքանշաններից՝ Ս. Ստանիլաւի և Ս. Աննայի առաջին աստիճանները և մի ոսկեայ ագամանդաբարդ լանջախաչ:

Հանգուցեալը վարել է հետեւեալ պաշտօնները. 1864 — 1873-ը Մայր Տաճարի կրտսեր լուսարար է եղել. 1873 — 1879-ը՝ վանական Կառավարութեան անդամ: 1873 — 1896-ը՝ Մայր Տաճարի Աւագ լուսարար և 1873 — 1897-ը՝ Սինօղի անդամ:

Երջանկայիշատակ Տ. Մակար կաթուղիկոսի մահից յետոյ մինչեւ ներկայում Հայատանիկայց եկեղեցւոյ հօար խաղաղութեամբ կառավարող Վեհափառ Տ. Տ. Մկրտչի Սրբալնագոյն Կաթուղիկոսի Ս. Լուսաւորչը Դահը բարձրանալը՝ 1891-ի ապրիլի 16-ից մինչեւ 1893 ի սեպտեմբերի 28-ը, Տեղապահութեան պաշտօն է վարել:

Նորին Կայսերական Մեծութեանց թագավորութեան հանդիսին Նորին Ս. Օծութեան կողմից պատուիրակ է եղել 1896-ի մայիսի 14-ին:

Տ. Երեանի Արքեպիսկոպոսի մահաւանօրը Երեկոյեան ժամը 8-ին Նորին Սրբութիւնը ստացաւ Կովկասի Խշան Կառավարչապետից հետեւեալ ցաւակցական հեռազիրը՝ Խսկոյն տեղեկութիւն առաջ Սինօղի ան-

դամ՝ Երեմիա Արքեպիսկոպոսի մահուան մասին։ Հաստատ հաւատացած լինելով որ Ձերդ Վեհափառութիւնը յանձին հանգուցեալ Արքույ զբուցաք արժանաւորազոյն զործակիցներից մէկից՝ Ձեզ յանձն եղած հօտը կառափարելում ինձ պարոք եմ համարում յայտնել Ձեզ իմ անկեղծ ցաւակցութիւնը։

Գեներալ Խգիւտանտ Խշան ԳՈՒԹԻՆ.

Ի պատասխան այս հեռազբի Վեհափառ Հայրապեալ ուզգեց Սորին Պայծաւափայլութեանը հետևեալ չնորհակալութեան հեռակիր։

Մեծ միիթարութիւն գտնելով Ձերդ Պայծաւափայլութեան ցաւակցութեան չերմ զգացմանց մէջ ինձ հասած վշտի առթիւ Երեմիա Արքեպիսկոպոսի մահուամբ, յայտնում եմ Ձեզ իմ խորին երախտագիտութիւնը։

ՄԿՐՏԻՉ Կաթուղիկոս ամենայն Հայոց

Սորին Ս. Օծութեան հեռազբի իւրեանց ցաւակցութիւնը յայտնեցին՝ Շամախւոյ Առաջնորդ Դեր. Տ. Կարապետ Եպիսկոպոսը Մշակի Խմբագրութիւնը և բժշկապետ Սահապետ առարգեանը։

Խմբագրութիւնս ստայու Բագուից պ. Սաղաթելեանից մի հեռազբիր որով պարոնը ինդրում է իւր խորին ցաւակցութեան և վշտի թարգման լինել Սորին Վեհափառութեան և գտնից միաբանութեան առաջ Տ. Երեմիա Արքազանի վազաժամ՝ մահուան առթիւ։

Բարեշնորհ Տ. Մեսրով Վարդապետը իւր գամբանականի մէջ յայտնեց, որ շատերը նորան զիմել են հեռազբով և խնդրել իւրեանց ցաւակցութեան թարգման հանդիսանալ հանգուցեալ Տ. Երեմիա Արքազանի մահուան պատճառով։

Թիֆլիզից մեզ հեռազբում ենց որ կիւրափէ նոյեմբերի 9-ին Թիֆլիզի վանքի Աւագ Եկեղեցում հօգեհանդիս է կատարուելը որը իւր ներկայութեամբ պատռել է Կովկասի Կառափարչափեափ օգնական Դեներալ Լեյտենանտ Փրեղէ։

Նոյեմբերի 29-ին շաբաթ օրը Թագեռու և Բարդուղիմէոս առաքելոց տօնին Սորին Բարձր Սրբազնութիւն Սուքիաս Արքեպիսկոպոսը Վեհափառ Հայրապետի հրամանի համաձայն գպրութեան և աւագ սարկաւագութեան աստիճան տուեց Էջմիածնի միաբաններից Ծեմարանի Գ. Ղարանի ուսանող Պօղոս Չուրապեանին և կրտսեր լուսարար Հմայիակ Նաղըճեանին։

Հետեւեալ օրը նոյեմբերի 30-ին ս. Գայինսկի վանքում կուսակրօն քահանայութեան ստայցան Ծեմարանական Գարեգին և Ղուկաս սարկաւագները։ Երկրորդը վերակոչուեց Բարձրէն։ Գարեգին արեգան ուսանում էր Գերմանիայում որտեղ Փիլիսոփայութեան գօքտորի աստիճան ստանալով՝ վերադարձաւ ս. Էջմիածնի ու Գ. Ծեմարանում գտաեր ստանձնեց։ Բարձրէն արեգան մի քանի տարի շարունակ վարում է տպարանական Վարչութեան անդամի պաշտօն։

Սոցա հետ ձեռնադրուեցան հինգ Գիւղական քահանաներ։ Ձեռնադրութեան կարգը կատարելուց յետոյ պատարազիչ Դեր. Սուքիաս Արքեպիսկոպոսը նորընծաներին դառնալով բընաբան վերցրեց առաքեալի հետևեալ խօսքերը «բայց իւրաքանչիւր ոք յոր կոչումն կոչեցաւ ի նմին կացցէ»* և յիշեցրեց իրենց պարագանութիւնները։

Սոյն երեկոյեան Գարեգին ու Բարձրէն նորընծաները ստացան արեգայական կոչումն և վեղար։

Նոյեմբերի 29-ին շաբաթ երեկոյեան Հայցասանի առաջին Լուսաւորիչների տօնի առթիւ Ծեմարանի գալիճնում աշակերտական հանդիս կատարուեցաւ։

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԱՅՑ.

Նոյեմբերի 16-ին ս. Էջմիածնի Էր եկել Սոր-Սամիիջեանցի Մեծապատիւ Պ. Մանուկ ապայ Տէրիմ-Օղուեանցից։ Խնչպէս յայտնի է, Պարոնը Մայր Աթոռիս տպարանում իւր ծախըռով տպագրել է տուել բարեկրօն

* Ա. Կորմ. է. 20:

իմմանուել քահ. Նազարեանցի «Պարզ քառողներ»-ի չորս գրքոյիները՝ որոնք շատ զիւրամատչելի են չայ ժողովրդեան և մանաւանդ զիւրական քահանաներին՝ իրենց մոթի պարզութեամբ և զնով։ Մեծապատիւ Պարոնը մի բարեպաշտ և Աւետարանի կենդանարար սկզբանիները տարածելու խնդրին վերին աստիճանինախանձախնդիր մարդ է։ Պարոնը, չնայած որ շատ մեծ կալողութեան տէր չէ, կրկին վեհափառ Հայրապետի բարեհաճութեամբ ապարանական ժողովի կարգադրութեան թողեց 800 ռուրի, որպէս զի վերջինս հրատարակէ ժողովրդեան հասկանալի պարզ քարոզներ և տարածէ չայ ժողովրդեան մէջ։ Աչս մի ըստ ամենայնի բարի և քրիստոնէավայել դործ, որից մեր բարեպաշտ հարուստները պէտք է օրինակ առնեն։

ՄԱՏԵՆԱԳԻՐԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅՑ.

Գեր. Տ. Սարգիս Ս. արքեպիսկ. նախանդամ Մինօգի, ի յիշատակ իւր հանգուցեալ եղրօր Տ. Յավհաննէս քահանայի Տ. Գասպարեան, նույիրեց Մայր Աթոռի Մատենագարանին ութ հասա ընտիր ձեռագրեր հանգուցելց զրեերից։ Ծնորհակարութիւն նուիրատու Գեր. Սրբազնին։

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳԻՐԱՆ

Հայրապետական Դիւանում ստացուեց Մեծ. Պ. Գրիգոր Քանչեանից, մաքուր թղթի վերայ ապարառուած Նղայալական օգնութիւն» անուն երկհատոր հեղինակութիւնը, և մատուցուեց Սորին Ս. Օծութեան ազդիս վեհ. Հայրապետին, որ հրամայեց դասել ի շարս զրեեանց Հայրապետական Մատենագարանի՝ ծագկեայ Դահիճում։

ՊԱՐՍԿԱՀԱՅԱՑՔ.

ՊԱՏՈՒՅՐԺԱՆ ԽՄԲՈԴՐՈՒԹԵԱՆ
ԱՐԱՐԱՏ ԱՄՍԱՅԹԵՐԹԻ
ի Վաղարշապատ.

Ներկայիւս ուղարկում եմ Պատ. Խըմբաղութեանդ Ա. ի Տէր հանգուցեալ Մնացական Տէր Յակովեանցի իմ ձեռքով զրել տուած կատկի բովանդակութիւնը, որ իւր տեսակի մէջ առաջին օրինակելի գործը համարուեցաւ քաղաքումն և Բ. գաղթականաց զրութիւնը, խնդրելով՝ որ շնորհ անեք Պատուական մատուցեան ժողովին կամաց զեղութիւն մօտակայ համարներում զեակեղելու ի գիտութիւն հայ հասարակութեան։

Թուականէս իրե երեք ամիս առաջ, ի Տէր հանգուցեալ Մնացական Տէր Յակովեանց հազորդութիւն առնելու փափաղով իւր մօտ հրաւիրեց ինձ. խոստովանութեան ժամանակ՝ ի միջի այլոց՝ իւր կատկ կատարելու միաբը յայտնեց՝ խնդրելով, որ ի զիր առնեի ին երկայացնեի իրեն ստորագրելու և վաւերացնելու վիճակիս Առաջ. տեղապահութեան, ինչպէս կատարուեցաւ իւր փափաղանաց համաձայն, որոյ համառօտութիւնը հետեւալի է։

2000 թուման Պարսից արծաթ զռան փող քաղաքիս երկու թաղերու երկսեռ ուսումնարանացնուիրեց, 200 Մանկապարտեղներուն, 100 Վանայ Վարագայ որբանոցին, 300 Փայտակարանի Խանակեահ զիւլի ուսումնարանին, 200 նոյն զիւլում բնակուող իւր նանա անուն քրոջ, 200 Մուժարար զիւլի եկեղեցին նորոգելու համար։ Ամբողջ զումարը 3000 թուման. (շուրջ 6000 բուրփի) պայմանաւ, որ իւրաքանչիւր ուսումնարանները հանգուցելոյն անուամբ հնդական չքարեան հողական չքաւոր սաներու տարեթոշակներ և զրական պիտոյ քները հողան. Մանկապարտեղներում մի մի սան, Վարագայ որբանոցում երկու տարի՝ երկու չքաւոր որբեր պահեն։ Մուժարար զիւլացիք՝ Կամքը քաղաքէն տանեն, ապա թէ ոչ Խանակեահ ուսումնարանին տրուի նանա քրոջ այնքան ժամանակ որոշեալ զումարի տոկոսը տրուի՝ մինչև աղայք չտ-

փահաս լինին, որոց յանձնուի որոշեալ դումարն իրեւ գրամագլուխ: Սոյն 3000 թուման գումարն զուրս հանելով մնացեալ ամբողջ հարստութիւն (մօտաւորապէս 20,000 թուման) կտակում է, իւր Ազիզ անուն տիկնոջ, պայմանաւու որ նորա մահից յետոյ յատկացուի ի կենդանութեան որդեպած Յովհաննէս եղրօր որդի 16 ամեայ Մարգարին, եթէ վերջինս ողջ մնայ կամ չնորհք ունենայ իւր տարիք առած ժամանակ կտակարելու մնացած հարստութիւնը. առաջ թէ ոչ իրաւունք ունին կտակակատարք ապագային միաձայն հաւանութեամբ յատկացնել ազգային բարենպատակ հաստատութեանց, որոց որ կամենան: Կտակակատարքն են 1. մահա, Սիմեն աղայն թումանեանց, որ այժմ բնակւում է ի Բագու. 2. իւր Յովհաննէս եղրայր և 3. պ. Դրիգոր Մելիք—Ազարեանց քեռորդին, որը իրեւ ընկեր վաճառականութեան՝ ծանօթ են հանդուցեալի հարստութեան: որոց պարտաւորեցնում է, առաջի Աստուծոյ և մարդկանց խղճի մոտք գործադրելու իւր կտակի որոշումները:

Կտակը պատրաստելէ յետոյ, անցեալ ամսոյ (նոյեմբեր) 29-ին հանգիւաւ ի Տէր հանդիսաւ խոճապ և հանդարա հօգւով: Մարմինը իւր աներանց (թումանեանց տունը, ուր փարձքով էր բնակւում) անէն փոխագրուեցաւ թերգաթազի ս. Աստուծածին եկեղեցին: Հետեւեալ օր Պատարագիչ եղաւ Առաջ. տեղ, հայրն: Հանդուցեալը ծնած էր Առավատականի Փայտակարան (Ղարագաղ) գաւառի Խանակեաչ Դիւզում: ուսուեալ չէր: այլ իրեւ սրամիտ և հեռատես անձնաւորութիւն զիւզական անձուկ շրջանը ձեւելով՝ մտնում է Դատիքէմի ծառայական և առեւտրական զանազան շրջանները: որոց ի բնէ ընդունակ գուրվ թումանեանց բարեհամբաւ գերդաստանէն յետոյ քաղաքում առաջին տեղն է զրաւում: Ամուսնացել էր թումանեանց եղրարց Ազիզ անուն քրոջ հետ: տարիքը 65-ի հազիւ թէ հասնէր: ունեցել էր գաւակները: բայց ամենքն անշափահաս տարիքում մեռած: Ժառանգորդներէն ամենից շատ սիրել էր իւր Յովհաննէս եղրօր որդի Մարգարին: որոց յատ-

կացուց իւր ամբողջ կարողութիւնը՝ յետ մահաւան Ազիզ Տիկնոջ:

Հանգուցելոյն զովելի գործն այն է, որ լիազօր արտօնութիւն է տուել կտակակատարներին հսկելու Մարգարի վարուց վերայ և պարտաւորեցնում է նրանց առաջի Աստուծոյ: Խազի և իրենց պատոյն, որ թոյլ չի տան փչայնելու իւր արդար քրտանց արդիւնքը, առանց մի օգուտ ընծայելու ազգին և իւր ժառանգորդներին: Վերջին խօսքեր արտասանած ժամանակ՝ լացաւ և ապա շարունակեց այսպէս: «Ճէր հայր, զաւակներ էլ ուսնեցայ, բայց մեռան: այժմ մեռնում եմ անորդի բայց ազգի չքաւոր զաւակներն էլ իման: Կար ժամանակ, որ ես էլ չքաւոր էիր վանքը Աստուծոյ: այժմ հարուստ եմ ցանկանում եմ ազգիս գպրոցական չքաւոր ուսանողներին բաժին հանել և թող ուրախութեամբ վայելին: սրանով միայն խորհեցի հանգիստ խիզճ պատրաստել և ապա մեռնել զի հանգիստ խղճով էլ շահած եմ չափաւոր հարստութիւնս, ևնի»:

Անցեալ ամսոյ 30-ին հանգուցելոյն մարմինը քաղաքիս երկու թաղերու երկսեռ աշակերտաց, ուսուցչաց և բազմաթիւ հանդիսականաց ներկայութեամբ յուղարկաւորութեան հանդէսը կատարուեցաւ վայելու և զանակաւ: Դազաղը զարդարուելով զանազան հաստատութեանց կողմանէ նուիրեալ պասկներով՝ յետ աւարաման պատրագիս փոխազրեցաւ Լիլիկայ Նկեղեցւոյ բակը: ուր և ամփոփուեցաւ ի հող ասպանի:

Իրեւ կտակազիր և ծխատէր քահանայ, պարտք զգացի հանգուցեալի կտակի և կենսագրութեան համառօտութիւնն զնել լրացրական ասպարէզի վերայ: որպէս զի օրինակ առնուն ուրիշներ էլ՝ որք իրենց ժամանակ անյիշատակ մեռնում են, զի հանգուցեալն ես ի կենդանութեան փոքր ինչ ժըլատի համբաւ էր հաներ: սակայն խնայողութեամբ հաւաքած զումարէն, առատօրէն սերմանեց ուսումնաբանական պատրաստ և պարարտ անգաստաներում որոյ յիշատակն օրհնութեամբ եղիցի:

Ցիշենք մեր զրկեալ եղրայրներին, Անցեալ ամսոյ 24-ին վիճակիս առաջ:

Տեղապահ Տէր Յովսէփ ծ. վարդապետի հրամանաւ այցելութեան գնացի քաղաքէս վեց ժամու Հեռաւորութիւն ունեցող Սեհրիւլ Մուժաբար և Ալչէմիլք զիւղերում ցրուեալ դազմականաց, որոց մարդկային հոգեօր և մարմանաւոր ամեն մսիթարութիւններից զուրկ գտայ. սրանով ողորմած ազգայնոց կարեկցութիւնը հրաւիրում եմ իրենց նմանեաց վերաց, որոնք այժմ անասնային վիճակից աւելի վատթարագոյն զրութեան ենթարկուած են. իսպառ զուրկ բնակարաններէ, օգէ և սնունդէ. աշնան տերեններու նման գեղնած և թօջնած, մի ուժով քամու են սպասում որ վար թափին: Անհուն շնորհակալութիւնս քաղաքիս հայ հասարակութեան, որոնք ցայսօր նոցա չորաբեկ հացի պէտք կրցին հոգալ բայց «ոչ միայն հացով կեցցէ մարդք ասեր է մեր Փրկիչ: Շնորհակալ եմ նոյնպէս քաղաքիս տիկնանց ընկերութենէն, որոց միշելոց վիճակից տեղեկութիւն տալուս պէս, իսութային 250 թումանի չափ ուտեսաւ պատապարանք և զանազան նիւթեր պատրաստել և ի մօտոյ ուզարկել միշեալ զիւղօրայք, որ յառաջիկայ ձմեռս ցրաց չկոտորուին թշուառները:

Առ այժմ այսքան լուրեր հաղորդելով Պատուարժան Խմբագրութեանդ, կը խոստանամ ուրիշ առթիւ զրելու:

Մեամ և այլն....

Ա. բան. Շաղոյեանց.

Դավթե 1897 դեկտ. 3.

ՏԱՇԿԱՀԱՅՔ.

Մեր Տաճկահայ եղբայրները վերջին արիւնաշեղ գէպքերից յետոյ այժմ՝ կարծես թէ սթափուել են, Վասիրի գեղածպիտ ափերից սկսած մինչեւ ամիրանների մայրաքաղաքը, Պաղտատ, Նկատելի է մի բուռն գործունեութիւն, գէպքերի բերմունքի համաձայն կեանքը վերսկսէլու համար, Աւսումնեական, անտեսական, և վերջապէս կրօնական վարչական ինսդրուլ Ստամբուլի օրինակով արձագանք են գտնում նոյն իսկ յետին գաւառական քաղաքներում: Հետզհետէ գարողները բացուում են, լուծուած ժողովները, վերակաղմուում կարծես թէ քաղաքները մըր-

ցում են միմեանց հետ վերջին կոտորածների արիւնով մկրտուած անտէրունչ որբերին խնամելու համար: Ծնորհիւ սրբաղան Պատրիարքի և Կրծքաղովի թեմերը, վիճակները և վանքերը, մէկը միւսի ետևից կանոնաւորուում և հովիների հովանաւորութեան են յանձնուում: Աւրախալի է այս ըուլորը, ուրախալի է մանաւանդ այն տէսակէտից, որ այդ լինում է զիւտակցորար: Հիւանդ մարմինը կազդուրելու համար:

ՈՒԹՈՒԹԵԱՎՈՅՆ ԽՈՐՀՈՒԹ. — Տաճկահայք կրթական գործի զարգացման համար մեծ ջանքեր են գործ գնում և նոքա ունին մի առանձին հաստատութիւն Աւսումն, Խորհուրդ: Այդ Խորհուրդի անդամները պէտք է ընտրուին ամենափորձառու ուսուցիչներից ու մանկավարժներից: Այդմուայ Խորհրդի առենապեսն է Դր. Թորգոմեան: Մեծ ուրիխութեամբ կարգացնուի որ Աւս. Խորհուրդը շուտով մի առանձին Յանձնաժողով պիտի նշանակէ ստորին գասարանների համար գասազբքեր կազմելու նպատակով: Ցոյս ունենք, որ այդ նպատակի իրագործումը կը յանձնուի կարող մարդկանց փորձառու մանկավարժների, որոնք ոչ միայն յարմարաւոր, մանկավարժութեան արդի պահանջների համաձայն դասաբքեր կը կազմեն, այլ և իրենց բոնած ուղղութիւնը կը պարզեն ուսուցիչների համար առանձին ուղեցոյցներով: Որոնք անշուշտ միջապէս կը նպաստեն մեր քիչ մանկավարժական պատրաստութիւն ունեցող վարժապետներին: Այդ տեսակէտից մեր աղքատիկ մանկավարժական գրականութեան մէջ աչքի են ընկնում մեր հմուտ մանկավարժ Ա. Մանդինեանի գասազբքերը և ուղեցոյցները: Նոյն նպատակով է կազմել անշուշտ Ա. Ք. Մահակեանցը իւր կրօնի գասազբքերի համար ուղեցոյցներ:

Աւրախալի է տեսնել նաև ձեռագործների այն զարգացումը, մանաւանդ և Պօլսոյ գպրոցներում: Որի մի արգիւնքը նորեր աճուրդի էր զրած 90—100 լիրայով: Յանձնակի էր ի հարկէ: Որ ուսումնական Խորհուրդը ու շաղրութիւն գարձնէր գաստիարական բարդ գործի բազմապիսի պահանջների վերայ, և վերայի անձներ չբաշխէր նոցաւ որոնց համար մանուկ սերունդի գաստիարակութիւնը ոչ թէ կոչումն է և նպատակ, այլ պարագ վախտի խաղալիք: և միշպէս արգարացի կերպով նկատում է միւսզանդիսոն: Դրանով թէ Աւսումն: Խորհուրդը իւր վերայի անձնելի արժէքն է ստորացնում և թէ թերուու և անարժան բաղադրիների թիւը բազմացնելով, արժանաւոր ուսուցիչների առաջ նիւթեական և բարյական արգելքներ յարուցանում:

— Հոկտ. Յ-ին Աւսումն: Խորհուրդի նիստը չկայացաւ ի նշան սոյս հանգուցեալ Դր. Աերպիշէ էֆ.-ի, որ անգրանիկ Աւսումնական Խորհուրդի առենապետ և երկրագործական մի վարժարականի հիմ-

նագիր եղած էր։ Յուղարկաւորութեան ներկայ էին խորհուրդի բոլոր անդամները։ Ազգային հիւանդառնոցի հոգարարձութեան և որբանոցի կողմից ևս պատգամաւորներ կային։ Սահմանադրութեան վերաբնիչ Յանձնաժողովն ևս նիստ չունեցաւ Սերմիչէ էֆ.-ի յուղարկաւորութեան պատճառով և իւր ներկայութեամբ պատուեց ազգային կանոնագրութեան երիցադոյն հիմնագրի յիշատակը։

— Միացեալ ընկերութիւնը յայտնել է ազգային վարչութեան որ իւր գոյութիւնը պահպանը համար 300 սուի փոխառութեան է կարուում։

— Գում՝ Գափուի զրսի Ա. Վասկանան վարժարանի օրինրդաց գործած գեղ զեցիկորդը 90-100 լիրա է գնահատուում։

— Աւտումնական խորհուրդը հոկտ. 17-ին որոշեց տարրական նախակիթարանների գասագրեր պատրաստելու համար մի Յանձնաժողով կազմել։

Ա. ԶԻ. ՑԻ. Հոկտ. 28-ին գումարուած կրօն. ժողովի շարամական նստի մէջ խօսք եղաւ հետեւալ խնդիրների մասին։

1. Սրբազան Պատրիարքը յայտնեց ժողովին, որ թափուր վիճակների և առաջնորդութեանց մի ցուցակ է կազմել և պիտի ներկայացնէ խառն ժողովին։

2. Արք. Գարրիել վրդ. Պուլոյին անի նամակից երևեցաւ, որ Լիմ անապատի միարանները շատ թշուառ վիճակի մէջ են։ Արք. Նամակադրի ասելով Շնթէ պատրիարքարանէն օժանդակութիւն շհանի ս. մնաստանիս այսօր կայ ս. անապատս, վազը չկայ, Այսքան իմացէք, որ փոքր միջոցէ մը ետև, բու աւերակաց պիտի գտանայ, Տէրն Խնդայց առնէ ս. Տանս։

3. Հիւանդանոցի Գ անդամներից միայն Կիւլպէնկեան Պատրիկ և Անձեան Մարգար Էֆ.-ին են պատասխանել ս. Պատրիարքին։ Ա. Յո սառնութիւնը ամսթարեր է մեծարգոյ էֆ.-երի համար։

4. Սահմանադրութեան վերաբնիչ Յանձնաժողովի Հոկտ. 14-ի նստին մէջ կարգացուեցան նախ՝ տպագրեալ սահմանադրութեան յօդուածները և ապա Ստեփան փաշայի նոր ծրագրի համապատասխան յօդուածները. վերջինս ներկայ անդամների իրաւացի նկատողութիւնների համաձայն փոփոխութեան ենթարկուեցաւ։ Բայց այս մէծ դորձը շատ դանդաղութեամբ է առաջ գնում։ չդիտենք ինչ պատճառով. մինչև այժմ 1 յօդուած են միայն մշակել, որ հիմ 12-ին է համապատասխանում Ա. Յ. և այլ կողմերից եկած դիտողութիւնները կամ քննութիւնները յանձնած են Յանձնաժողովի ձեռնաչափ օրէնսդէտ անդամներին։

— Վիճակագրութիւնից երևում է, որ Եղիպտոսից և Բուլղարիայից Կ. Պոլիս վերադառնող դադարականների թիւը, 12.400-ից աւելի է։

Ո՞մթի. — Տաճկոհայերը ազգային նախանձախոնդը-

րութեամբ վառուած, բազմաթիւ որբանցներ են բանում և անհատական, ընդհանուր զոհաբերութիւններով պահպանում են այդ բարեգործական և մարդաբարիական մեծ հաստատութիւնները։ Կոքա զիւտակցարար կիսում են իրենց հացը թշուառ եղայրակցի հետ։ Օրինակելի է մանաւանդ մեղ՝ ուսւահայոց համար, Պաղտատի հայերի օրինակը, որոնք չնայելով իրենց աննախանձելի նիւթեական կացութեան, Տիարպէքիրի առաջնորդարանից որբեր են խնդրել որգեգրելու համար։ Այսպէս եր Տարուատը իւր լուսան, հարուստը իւր ոսկինքնը չել խնդրում իւր նմանների համար, մեր ռուսահայ՝ մանաւանդ Բագուեցի միլիոնատէրերը, Կիւմիկեան սառնութեամբ ականատես են լինում իրենց թշուառ եղայրակիցների յուսահատական գրութեան, և ոչ մի բարյական միջոցի չեն դիմում նոցա կացութիւնը բարւոքելու, նոցա կեանքը ապահովելու համար, Եթէ որբանցները այրիաններ և այլն չունինք, գոնէ ունենայինք բարեկանիրա քրիստոնեայ հայերը ջերմեռանդ մայրեր, որոնք փոխանակ իրենց միլիոնների վրայ թուսս նստելու բարեհաճէին մէկին որգեգրել և իրենց հաշուով գաստիարակել տալ և շահել Առտուծոյ արբայութեան համար, չէ՞ որ զրանով կազատէին նոցա փողոցային կորստական վիճակից չէ որ այդպիսիններին տուած մի բաժակ սառն ջուրն անգամ մոռացուելու չէ, Արջութեամբ մտած ենք մեր կարօտ եղբայրների ներկայ զրութեան և այն միջոցների մասին, որոնցով կարող ենք մեր նիւթեականից մի չնչին մաս զոհելով նոցա վշտերը ամոքել, նոցա արտասուրքները սրբել։

— Վալաթիայի առաջնորդարանը Հիւսնի—Մանսայից 20 որբեր է ուղարկել պատրիարքարան, որոնք և հասել են Կ. Պոլիս։

— 25 Տիարպէքիրցի որբեր ապաստանել են Զմիւնիոյ յայտնի որբանոցում։ Ա. Պատրիարք Հայրը յանուն Տ. Կ. Ծ. Ա. Աւլանեանի տրուած գոհունակութեան թղթով, 13 որբ աղջիկներ ևս Պօլսից է ուղարկել ըստ խնդրանաց տեղական վարչութեան։

— Վանում բացուեցաւ մի նոր որբանոց, որ կարող են առ այժմ ապաստանել (մօտաւորապէս) 100 սաներ, ըստ յայտարարութեան Վարագի բարձրապատիւ վանահօր։

— Վարագի որբերի թիւը առայժմ հասնում է 30-ի։ Վանի միսիսինարաց երկսեռ որբանոցը Փոքր—Ասիոյ ամենամեծ որբանոցն է, 160 տղայ և 80 աղջիկ ուսանուում են այդտեղ։ Աղջիկները յանձնախում են տեղական ամերիկական աղջկանց ուսումնարանը, իսկ տղաները մինչև կէս օր պարապում են ուսմամբ, իսկ ճաշից յետոյ գերձակութիւն, կոշկակարութիւն, հիւսնութիւն և տարագործութիւն են սովորում։ Տղայց գպոցից մի-

ահազին շինութիւն է իւր բոլոր յարմարութիւններով, ճաշարանով, մառանով, փուռով, բաղնիքով և ամրարով. շուտով մի որբանոց ևս կը հաստատուի Կարմրորի մէջ:

— Լուսաւորչի վանքում ևս (Կարնոյ մօտ) մի որբանոց պիտի հաստատուի:

— Խարբերդի որբանոցի շինութիւնը վերջացել է, այդտեղ կարող են ապաստանել 50 որբեր:

— Տիարպէքիրում բացուելիք որբանոցի մէջ առ այժմ պիտի խնամուին 25 որբեր, Որբանոցը պէտք է պահպանուի Պատրիարքից ուղարկած 10 սոկով և տեղական միջոցներով:

— Թօփինանէի կայսերական նպաստամատոյց յանձնաժողովի կողմից Սեպուհ էֆ. Տէմիրճիպաշեան Սրբազան Պատրիարքին 22.500 ր. յանձնեցի նպաստ կարօտեալների:

— Բիթլիսից 5 որբեր ուղարկուել են և. Պօլսու:

— Պաղտատի հայերը որգեգրելու համար Տիարպէքիրի առաջնորդարանից որբեր են ուղել. արժ. Տ. Եղեկիկէլ Ա. ուղարկել է 5—10 տարեկան 8 աղջիկ և 3 տղայ:

— և. Պօլսից Ազգիանուպօլսոյ որբանոցը ուղարկուեցան 20 որբեր:

ԳԱՀԱԱԱԱԱԱԱՆ. — Ա. Պատրիարքին և Կրօնական ժողովին այժմ ամենից աւելի զբաղեցնում են առաջնորդական և յաջորդական խնդիրներ, Մի քանի որբազաններ և վարդապետներ յանձն չեն առել այլ և այլ թեմեր և վիճակներ երթալ, Կորին և մնապատութիւնը իւր նորընծայ սաներին է ուղարկում անպաշտան հօտի բաղմապիսի կարիքները հոգալու, այսպիսի աղետալի ժամանակներում: Մեր հոգեոր հարց այդ անտարերութիւնը՝ մեր կարծիքով աւելի քան դատապարտելի է, Ա. Պատրիարք Հօր ջանքով շատ վանքեր վերստին չենանում են և սկսում իրենց պատմական գերը, ապաստան տալով և խնամելով որբերին և հոգուով նոցա նիւթական և բարոյական զարգացման մասին:

— Ճանիկի միւթեասրիփութեան մէջ մի նոր առաջնորդութիւն հաստատուեցի:

— Վարագայ վանքի վանահայր Տ. Ստեփ. Ծ. Ա. Աղազագեան Անի առաջնորդական տեղապահ է ընտրուած, Խանկին Առաջն. տեղապահ Տ. Արսէն Ա. վերադարձել է Աղթամարի, կաթողիկոսական տեղապահութեան պաշտօնը շարունակելու:

— Աղազագեան Պայազիտի տեղապահ Տամրբէ Ա. մեկնել է իւր պաշտօնատեղին:

— Դերձակեան Տ. Եղիա Ծ. Ա. մեկնեց Գաղատիա:

— Աղթամարի Կաթողիկոսի 1250 ր. դրամը չդիտելու ի՞նչու են պահում: Կաթողիկոսի մահուանից յետոյ այդ գումարը գտնուում էր Անի առ

ուաջնորդարանում մի երկաթեայ սնդուկի մէջ, զըրամի բանալին Բագրեանդի Տ. Սահ. Ծ. Ա. ի մատըն էր և միւսը Տ. Արսէն Ա. ի. Յայշնի է որ այդ գումարը կտակուած է Աղթամարի Ամսոսի ժամանակաւորաց զպրոցի համար:

— Վարագայ խաչի տօնին եկեղեցական փառաւոր հանդէս է կատարուել Վարագում: մէծ բաղմութեամբ ուխտաւորներ են եղել, ի թիւսորոց և կար կուսակալի օգնական հայազգի Յովհաննէս Գէրիտ էֆ.:

— Եղիպտոսի առաջնորդական տեղապահ Տ. Յ. Ա. Ա. Աշոտ՝ Խղիվից սիրալիր ընդունելութիւն գտաւ:

ՊԱՏԻԱՐՔ. — Պր. Հէր Մ'երքս, որ Հ. Կտակարանի մասնագէտ քննարան է, ս. Պատրիարք Հօր սովորական զբաղումներից ազատ ժամերին պարագում է նրա հետ ս. զրց ասորերէն բնազրի և հայերէն թարգմանութեան համեմատութեամբ:

— Հոգետ. 29-ին Պարսից շահի ծննդեան առեգարծի առթիւ պատրիարքական փիսանորդ. Տ. Գաբրիէլ ծ. վ. Սմբատ ծ. վ. ի. հետ գեսպանատուն զնալով, ս. Պատրիարքի կողմից շնորհաւում էր նորին Արեգակնախայլութեան տօնը:

ԱՅ. Են ԱՅ. — Լոնգուում գտնուող Հ. Ա. եռոգ վ., որ հայ հռովմեական է, նորից նամակ է զրել ս. Պատրիարք Հօր, թափանձելով որ իրեն մայրենի եկեղեցոյ ծոցը ընդունի, նորին բարձր Սրբազնութիւնը խնդրագիրը յանձնել է Կրօնական ժողովին:

— Եղեսիայում գերմանական որբանոցի վարիչնը 1.500 սոկու մի ընդարձակ շենք են գնել, և անպատճպարան կանանց յատկացրել, ուր նորազանական արհեստներով պիտի զբաղուին:

— Արմաշի դպրեվանիքի արեղաները հետևեալ վարդապետական շարագրութիւններն են ներկայացրել ծայրագնութիւն ստանալու առթիւ 1. Տ. Թաթուլ ար. Պուրիան՝ Յովհ. սարկ-վարդապետ. 2. Տ. Փաւէն ար. Մելքոնեան՝ Ներսէւ Շնորհայի. 3. Տ. Ա. հրիմ ար. Շահլամեան՝ Յովհաննէս Երդընկացի. 4. Տ. Թորգում ար.՝ Գրիգոր Մաղիստրոս. 5. Տ. Գնէլ ար. Գալէմքէրեան՝ Արևնեաց դպրոցը:

ՊԱՇՕՆԱԿԱՆԻ.՝

ՔԱՂԱՔԻ Ի ԿՈՒԴԱԿԱՑ ԱԵԶԵՓԵՐ ՀԱՅՐԵՎԵՏԻ:

Կումայլ Օրհնութեան յանուն ու. Վարագուեայ Քանանեան ի Մոսկվա վասն նուիրե-